

[Finansministeren.]

mindre, end det ellers kunne have været i den periode, da det betydelige militære byggeri skal til. Vi bør derfor ikke søge at skaffe os agitatoriske fordele på hinandens bekostning, når vi i virkeligheden alle skylder at fortælle det danske folk, at man ikke kan bruge de samme produktionskræfter til mere end een ting.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft gjorde en enkelt bemærkning, som nærmest var vendt til mig, idet det ærede medlem sagde, at det var ikke nok at håbe på fred, man måtte også søge at finde frem til sandheden. Deri er jeg enig med det ærede medlem. Det får mig til at rette en bemærkning til det ærede medlem netop vedrørende dette spørgsmål. Jeg interesserer mig meget for at finde frem til sandheden, som ligger bag ved den ulykkelige spænding mellem øst og vest. Jeg har også arbejdet så meget derpå, at jeg ved, det er ganske overordentlig svært at finde frem til denne sandhed. Det er det for det første, fordi det naturligvis ikke er alle de synspunkter, der bestemmer landenes politik, som kommer offentligt frem. Dette er til en vis grad en nødvendig tingenes tilstand, og det må vi finde os i. Derfor kender vi — de af os, der sidder nærmest ved styret — måske nok de synspunkter, der bestemmer vort eget lands politik, men det er naturligvis begrænset, hvad vi kender til de synspunkter, der inderst inde bestemmer andre landes. Sandheden i ære bør det tilføjes, at der her er en betydelig forskel. Det er ganske særlig svært at finde ind til sandheden om de synspunkter, som bestemmer Sovjetunionens og andre østlige landes politik, fordi overvejelserne der i så høj grad, som det er tilfældet, er mørklagt. Jeg skal ikke fremstille de vestlige lande som noget fuldkomment, det ligger meget langt fra virkeligheden, men sandheden er dog den, at her foregår overvejelserne i betydelig højere grad i offentlighedens dagslys, således som det sker her i aften.

Der er en anden grund til, at det er svært at finde frem til sandheden. Det er den, at pressen, som skulle være vor vejleder, ikke altid er så god en vejleder, som det kunne ønskes. Det gælder efter min mening også den danske presse. Jeg har haft lejlighed til at sige det andre steder; jeg har ikke noget imod at sige det her. Det gælder desværre meget store dele af den danske presse, at den ikke giver os så god, så fyldig, så nøgtern og så alsidig orientering, som ønskeligt måtte være. Også den meget store del af

den vestligt orienterede presse her i landet har efter min mening et vist ansvar her. Det må erkendes, at de efterretninger, den har givet om de østlige lande og deres politik, ikke har været tilstrækkelige og heller ikke altid har været tilstrækkeligt objektive. Men har der her været ensidighed, finder jeg dog anledning til at understøge, at denne er meget svag i forhold til den voldsomme fordrejelse og propagandistiske holdning, som er indtaget af et enkelt blad i den danske presse. Jeg tænker på „Land og Folk“. Det billede, som der tegnes blandt andet af vort land, dets politik og den Atlantorganisation, som vi er medlem af, er i den grad fordrejet og propagandistisk opstillet, at det efter min mening er en skamplet på den danske presse. Det ville være ønskeligt, om sandhedskærlige og modige kommunister her i landet en gang imellem ville tage mod til sig og sige deres mening om denne ensidige agitation, og jeg har ved anden lejlighed opfordret det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft til at gøre dette. Jeg finder på grund af det ærede medlems bemærkninger i aften om at finde frem til sandheden anledning til at gentage denne opfordring her. Jeg opfordrer det ærede medlem til her fra folketingets talerstol i nogle få sætninger at sige os sin mening om „Land og Folk“s udenrigspolitiske agitation. Billiger det ærede medlem den tone og den fremgangsmåde, som dette blad benytter? Finder det ærede medlem, at hendes partiorgan er blot i nogenlunde overensstemmelse med de smukke principper, hun fremhævede om at finde ind til sandheden?

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg har kun i tilknytning til de bemærkninger, der er fremsat fra mine to kollegers side, nogle korte bemærkninger at gøre. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mindedes forsvarsforhandlingerne i sommer og mente, at der i den stillingtagen, der nu er blevet aktuel overfor tjenestetiden, var en modsætning til den problemstilling, vi var inde på, da forsvarslovene blev gennemført i juni måned. Jeg tror, det ærede medlem husker fejl. Hele dette spørgsmål om den forlængede tjenestetid var i høj grad inde i billedet i sommer og har også fået direkte adresse til den forsvarslov, der blev vedtaget. I den betænkning, som ledsagede de lovforslag, der blev fremsat for det høje ting, blev der skelnet meget stærkt mellem det, vi kaldte den normale uddannelsestid, den, der er nødvendig for at skabe en mobiliseringsuddannelse, og som i loven er sat